

สิทธิ สวัสดิการ และการได้รับการยอมรับของผู้พิการ ในตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย

Rights, Welfares, and Social Acceptance of the Disabled Persons
in Maerai Subdistrict, Maechan District, Chiangrai Province

นายมานิตย์ เตชะ¹

ภาพจาก: <http://pattaya-times.com/images/th/8043.jpg>

* บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้พิการเกี่ยวกับสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการและเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย โดยศึกษาจากประชากรที่เป็นผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 91 คน (รวมกับประชากรที่พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และใช้บิดา มารดา หรือญาติ พี่น้อง ผู้ดูแลสื่อความหมายแทน) และเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิ และสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รวมทั้งหมด 27 คน (เฉพาะที่เป็นหัวหน้าดูแลสิทธิ และสวัสดิการโดยตรงเท่านั้น) ในปี พ.ศ. 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 สำหรับผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 3 ตอน และชุดที่ 2 สำหรับเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิ และสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 3 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้พิการเป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ประเภทของความพิการส่วนใหญ่ เป็นผู้พิการทางร่างกาย หรือสุขภาพและอภิสติก ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิ และสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนมากมีตำแหน่งอื่นๆ คือ นักพัฒนาชุมชน ปลัด ผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนประเภทของการให้บริการพบว่า ประเภทของการให้บริการด้านบริการสวัสดิการสังคมและด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทด้านเบี้ยความพิการ ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ ด้านบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ ด้านบริการจัดการศึกษา ด้านบริการจ้างงานคนพิการ ด้านบริการล่ามภาษามือ และด้านบริการเงินกู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในด้านต่างๆ จำนวน 9 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของการวัดแบบสอบถามโดยภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับปานกลาง โดยแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและด้านการบริการทางการแพทย์ อยู่ในระดับความเห็นด้วยมากกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ ด้านบริการจัดการศึกษา และด้านบริการสวัสดิการสังคม ตามลำดับ ส่วนด้านบริการเงินกู้ มีระดับความเห็นด้วยน้อยกว่าระดับอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเบี้ยความพิการ และด้านบริการสวัสดิการสังคม ทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก ในด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ ด้านบริการจ้างงานคนพิการ ด้านบริการล่ามภาษามือ และด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง สำหรับแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์และด้านบริการจัดการศึกษา ทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด และมีด้านบริการเงินกู้ ที่ทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยน้อย

★ Abstract

The objectives of this study were: 1) to investigate the opinion of the disabled persons regarding their rights, welfares, and social acceptance; and 2) to study their opinion towards the capability rehabilitation guidelines. Subjects in this study were two groups. The first group involved 91 disabled persons from 9 villages in Maerai Subdistrict (including those who were learning disabled in which the communication was delivered through the caretakers such as parents or relatives).

The second group was 27 officers from 9 villages who oversee the rights and welfares division of Maerai Subdistrict Administrative Organization. Rating-scale questionnaire and two sets of the open-end questionnaire, consisting of three parts, were employed as means to collect the data. The first set was designed for the disabled persons and the second set for officers. The data was analyzed and reported using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

For the demographic data, the findings revealed that majority of the disabled persons were male with their age range below 30 years old and above 60 years old. The disability types were physical disabled and autistic. Most of the officers were male and held various types of government position such as community development officer, administrative assistant, village headman, and Members of Subdistrict Administrative Organization. The types of services provided to the disabled persons reported at the highest degree were social welfare and facilities services, and subsequently were pension, tax reduction, rehabilitation service through medical procedure, education provision, employment, sign-language interpreter, and loan servicing.

For the opinion data, in the overall, the findings indicated moderate level of the disabled persons' opinion towards 9 domains of the rights, welfares, and social acceptance. The domain holding the highest degree of the opinion was rehabilitation and medical service, and the subsequent

domains were education provision, social welfare. The domains holding the least degree were loan servicing. For the detailed analysis, the domains holding the highest degree were pension and social welfare.

The domains gaining high degree were rehabilitation and medical service and education provision while moderate degree were tax reduction, employment for the disabled, sign-language interpreter service, and facility service. The domains holding the least degree was loan servicing.

ภาพจาก: http://www.oknation.net/blog/home/blog_data/270/14270/images/MusicRx/SHAMar53/05PracticeMed4.jpg

★ บทนำ

สิทธิหรือสวัสดิการของประชาชนนั้นคือ ประโยชน์หรืออำนาจของบุคคล ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองมิให้มีการละเมิด รวมทั้งบังคับการให้เป็นไปตามสิทธิ ในกรณีที่มีการละเมิดด้วย ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในครอบครัว สิทธิในเกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิในการเลือกอาชีพ ถิ่นที่อยู่ การเดินทาง สิทธิในทรัพย์สิน เป็นต้น จากความหมายของคำว่าสิทธิหรือแม้แต่ว่าสวัสดิการของประชาชนนั้น ทำให้สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ (2549: 20) ได้กล่าวถึง คำปฏิญาแห่ง ฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) ของไอแอลโอ (ILO) ปี 1944 ที่มีข้อความอยู่ข้อหนึ่งใน มาตรา 1 ของคำปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 ว่า “มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน...” ซึ่งข้อความนี้เป็นข้อความที่ยืนยันในหลักการที่ว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นชาติพันธุ์คือ

หลักความเชื่อหรือเพคโดก็ตามมีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการเพื่อคุณภาพชีวิตและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน ซึ่งหมายความว่า ทั้งสตรีและบุรุษ ควรได้รับโอกาสและสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมทุกระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการหรือคนด้อยโอกาส

สาเหตุของปัญหาคือ สถานการณ์ในปัจจุบันของประเทศไทย พบว่า จากสถิติข้อมูลคนพิการจำแนกตามเพศและภูมิภาคตั้งแต่วันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2537 ถึงวันที่ 30 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 รวมคนพิการทั้งหมดจำนวน 969,689 คน ชาย 536,476 คน และหญิง 433,213 คน ภาคกลางและภาคตะวันออก จำนวนคนพิการทั้งหมด 216,689 คน ชาย 121,155 คน หญิง 95,534 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนคนพิการทั้งหมด 370,403 คน ชาย 201,688 คน หญิง 168,715 คน ภาคใต้ จำนวนคนพิการทั้งหมด 110,688 คน ชาย 63,113 คน หญิง 47,575 คน และภาคเหนือ มีจำนวนคนพิการทั้งหมด 228,208 คน ชาย 125,151 คน หญิง 103,057 คน สำหรับในภาคเหนือโดยเฉพาะจังหวัดเชียงราย มีจำนวนผู้พิการทั้งหมด 18,419 คน ชาย 10,269 คน หญิง 8,150 คน (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. 2554: 2) และจากตัวการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2550 แสดงให้เห็นว่าร้อยละ 65 ของคนพิการที่มีอายุมากกว่า 15 ปี ไม่มีงานทำ ส่วนคนที่มียานทำงานในสาขาวิชาชีพนั้น อยู่ในอัตราส่วนน้อย ขณะที่ส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 50) ทำงานภาคเกษตรกรรมและการประมง นอกจากนี้ผู้ชายพิการมักได้งานทำมากกว่าผู้หญิงพิการ ในอัตราส่วนร้อยละ 43 และ 28 ตามลำดับ (ผู้ประสานงานประจำอนุภูมิภาคโครงการความพิการ ILO และโครงการความร่วมมือเพื่อให้ความช่วยเหลือแห่งไอร์แลนด์ โครงการ PEPDEP ประเทศไทย. 2550: 1) จะเห็นได้ว่าโอกาสของผู้พิการมีความไม่เสมอภาคกัน ซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ทั้งนี้การรณรงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญต่อการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ เนื่องจากคนพิการบางกลุ่มในสังคมที่ขาดโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เช่น บริการจดทะเบียนคนพิการ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่สำคัญได้ เช่น การบริการด้านการศึกษา การบริการด้านการแพทย์ การบริการด้านสังคมและการบริการด้านการส่งเสริมอาชีพ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ด้านสิทธิของคนพิการทำได้หลายรูปแบบ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าสู่ระบบกระบวนการในการจดทะเบียนคนพิการมากยิ่งขึ้น ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งองค์กร

ต่างประเทศที่เข้ามามีส่วนในการกำหนดมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิคนพิการ และมีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับแนวทางในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยถือให้ วันที่ 3 ธันวาคมของทุกปี เป็นวันคนพิการสากลประเทศไทย โดยมีการร่างพระราชบัญญัติเพื่อคนพิการฉบับแรกในประเทศไทยขึ้นในปี พ.ศ. 2519 และเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2534 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการขึ้น เพราะคนพิการก็เป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของ ความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทางสังคมจึงสมควรสนับสนุนส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสในด้านต่างๆ อย่าง เท่าเทียมกับคนปกติทั่วไปและสมควรให้คนพิการได้รับการคุ้มครอง การสงเคราะห์ การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยวิธีทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และการฝึกอาชีพ ตลอดจนแก้ไขปัญหาและจัดอุปสรรคต่างๆ ทางเศรษฐกิจและ สังคมให้แก่คนพิการ รวมทั้งให้สังคมมีส่วนร่วมในการเกื้อกูลและฟื้นฟูสมรรถภาพ คนพิการด้วย (สวิตรี รัตนชูโชติ. 2552: 3)

ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นอีกตำบลหนึ่งที่อยู่ในเขต ภาคเหนือที่ถูกสำรวจว่าเป็นภาคที่มีจำนวนผู้พิการมากในประเทศไทย จากสำนักงาน สถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะตำบลแม่ไร่มีผู้พิการ อยู่เป็นจำนวนมากคือ จำนวนทั้งหมด 91 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2553) (องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่. 2553: 7) และยังไม่รวมข้อมูลผู้พิการอื่นๆ ที่ยัง ไม่ได้จดทะเบียนผู้พิการ หลังวันที่ได้รับข้อมูล เพราะการจดทะเบียนคนพิการถือเป็น โอกาสอีกขั้นหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ สิทธิ สวัสดิการและ การได้รับการยอมรับของผู้พิการ รวมถึงโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียม และการพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพตามความสามารถและความเหมาะสม ของความพิการ แต่การเข้าถึงหรือการใช้สิทธิประโยชน์และบริการต่างๆ ของคนพิการ ก็ยังเป็นอุปสรรคและปัญหาในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากคนพิการไม่ทราบว่ามีสิทธิของตนเองที่พึงได้มีอะไรบ้าง รวมไปถึงกระบวนการ และขั้นตอนของการใช้สิทธิและสิทธิบางอย่างก็อยู่ภายใต้การวินิจฉัยของหน่วยงานที่ ให้บริการ เช่น คนพิการต้องได้รับการวินิจฉัยถึงความจำเป็นและความเหมาะสม ของแพทย์ก่อนที่จะดำเนินการขอรับบริการด้านกายอุปกรณ์ จึงจะสามารถขอใช้ กายอุปกรณ์นั้นได้ตามสิทธิทางการแพทย์ เป็นต้น และอุปสรรคทางกายภาพที่เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมและตัวคนพิการเอง ซึ่งสภาพแวดล้อมบางอย่างก็เป็นอุปสรรคขัดขวาง

ไม่ให้คนพิการเข้าไปถึงหรือเข้าไปใช้บริการตามสิทธิได้โดยสะดวก เช่น คนพิการทางด้านการร่างกายที่ใช้รถเข็นสำหรับคนพิการจะมีปัญหาในการใช้บริการสาธารณะ กล่าวคืออุปสรรคที่ผู้พิการทางด้านการร่างกายประสบ เช่น ดิถหรืออาคารสำนักงานของหน่วยงานภาครัฐบางแห่งมักจะมีบันไดที่ปราศจากทางลาด ทำให้คนพิการไม่สามารถเข้าไปใช้บริการหรือเกิดความลำบากในการเข้าไปใช้สิทธิหรือติดต่องานได้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จากเหตุผลและปัญหาหลายประการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และจากกระบวนการช่วยเหลือและการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจากทางภาครัฐนั้น ในบางครั้ง ความช่วยเหลือของรัฐบาลอาจมีไม่ทั่วถึงหรือครอบคลุมกับความต้องการทั้งหมดในหลายๆ พื้นที่ ท้องถิ่นต่างๆ หรือภาคส่วน

เนื่องจากรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ในมาตรา 28 บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมถึงมาตรา 30 ที่บัญญัติเกี่ยวกับความเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันและการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้และมาตรา 54 ที่บัญญัติว่าบุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ ด้วยมาตรา 28, 30 และ 54 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 รวมทั้งปัญหาต่างๆ

เหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการมีสิทธิ โอกาสและสวัสดิการในการดำเนินชีวิตที่ผู้พิการได้รับจากคนในสังคมว่าเป็นอย่างไร ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือฟื้นฟูอย่างทั่วถึงหรือไม่ หรือแม้แต่ว่าการที่ผู้พิการไม่ถูกปฏิเสธในการรับเข้าทำงาน การทบทวนแนวทางและปรับปรุงวิธีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตลอดจนให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

เพื่อสามารถมองเห็นปัญหาและความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ที่เราทุกคนหรือแม้แต่รัฐบาลสามารถนำมาพัฒนาและแก้ไขให้ตรงประเด็น เพื่อช่วยในการพัฒนาประเทศให้เจริญยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในการเริ่มจากการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคน ที่อยู่ร่วมกันในสังคมนั้นหมายถึง สังคมควรทำความเข้าใจและให้โอกาสแก่ผู้พิการที่มีความเสมอภาคเช่นกันและเปลี่ยนจากความคิดที่ว่า เป็นภาระของสังคมมาเป็นพลังสนับสนุนอันสำคัญ เพื่อที่จะช่วยกันพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปและเท่าเทียมกับประเทศอื่นๆ ได้

* วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้พิการเกี่ยวกับสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความสำคัญของแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ

* ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2. ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสิทธิและสวัสดิการของผู้พิการ
3. ทำให้ทราบถึงการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ

* ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “สิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย” ซึ่งมีขอบเขตของการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื่องจากคนพิการทั้งที่จดทะเบียนคนพิการแล้วและยังไม่ได้จดทะเบียนคนพิการ โดยเฉพาะคนพิการที่อยู่ในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ยังไม่สามารถเข้าถึงสิทธิ บริการและไม่สามารถรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิที่ตนจะได้รับอย่างครอบคลุมและทั่วถึง รวมทั้งยังทำให้คนพิการขาดโอกาสที่จะพัฒนาและฟื้นฟูสมรรถภาพไปอย่างน่าเสียดาย เพราะฉะนั้นผู้ศึกษาจึงจะศึกษาเรื่อง สิทธิสวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (http://www.thailocaladmin.go.th/work/e_book/eb1/std210550/14/5.pdf, 2552) มาประกอบในการศึกษา เนื้อหาต่างๆ ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้กล่าวไว้ว่า คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้คนพิการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว รวมกลุ่มผู้มีความต้องการพิเศษในการได้รับการศึกษา โดยกำหนดคนที่มีความต้องการพิเศษไว้ 9 ประเภท คือ ศึกษาสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านเบี้ยความพิการ
2. ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้
3. แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์
4. ด้านการศึกษา
5. ด้านบริการจ้างงานคนพิการ
6. ด้านบริการล่ามภาษามือ
7. ด้านบริการสวัสดิการสังคม
8. ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก
9. ด้านบริการเงินกู้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

ผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 91 คน ในปี พ.ศ. 2553 เจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 27 คน ในปี พ.ศ. 2553

ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่ของตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม-5 เมษายน 2554

*** วิธีดำเนินการ**

การศึกษาในครั้งนี้ ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิสวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายและเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเชิงสำรวจและศึกษาเชิงเปรียบเทียบโดยเปรียบเทียบในส่วนของเพศของผู้พิการที่อยู่ในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ตามหัวข้อต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. ผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 91 คน ในปี พ.ศ. 2553 (รวมกับประชากรที่พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้และใช้บิดา มารดาหรือญาติพี่น้อง ผู้ดูแลสื่อความหมายแทน)
2. เจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 27 คน ในปี พ.ศ. 2553 (เฉพาะที่เป็นหัวหน้าดูแลสิทธิและสวัสดิการโดยตรงเท่านั้น)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้างนี้ ได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของความพิการ เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ (Check-List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสิทธิ โอกาสและสวัสดิการในการดำเนินชีวิตที่ผู้พิการได้รับจากคนในสังคม ในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในด้านต่างๆ จำนวน 9 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเบี้ยความพิการ
2. ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้
3. แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์
4. ด้านบริการจัดการศึกษา
5. ด้านบริการจ้างงานคนพิการ
6. ด้านบริการล่ามภาษามือ
7. ด้านบริการสวัสดิการสังคม
8. ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก
9. ด้านบริการเงินกู้

เครื่องมือที่สร้างเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert โดยได้กำหนดให้เป็นความคิดเห็นของผู้พิการ ที่มี 5 ระดับตามเกณฑ์ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550: 77) ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสิทธิและสวัสดิการของผู้พิการ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน

ชุดที่ 2 สำหรับเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ประเภทของการให้บริการ เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ (Check-List)

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคในการที่ผู้พิการเข้ามาใช้สิทธิและสวัสดิการของผู้พิการ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการให้บริการแก่ผู้พิการ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในเรื่องของการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ว่าเป็นอย่างไร ในด้านต่างๆ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางสร้างแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด

2. ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด โดยนำวัตถุประสงค์ของการศึกษามาวิเคราะห์ พร้อมทั้งกำหนดเนื้อหาคำถามที่จะให้ตัวบ่งชี้และแหล่งข้อมูล

3. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามขอบเขต กรอบแนวคิดของเนื้อหา โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงตามคำแนะนำ

4. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ไปเสนอให้แก่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้และให้คำแนะนำ เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และค่า IOC (Index of Consistency) ซึ่งได้ค่าต่ำกว่า 0.50 แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบและแนะนำแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือ

6. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขไปทดลองใช้ (Try-Out) โดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน รวมทั้งหมด 9 คน ในปี พ.ศ. 2553 ในจำนวนทั้งหมด 9 ชุด และเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 3 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 3 คน ในปี พ.ศ. 2553 (เฉพาะที่เป็นหัวหน้าดูแลสิทธิและสวัสดิการโดยตรงเท่านั้น) ในจำนวนทั้งหมด 3 ชุด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ซึ่งผลปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ระดับ 0.83

7. ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการทดสอบเครื่องมือต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบและข้อเสนอแนะในการปรับเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ที่สุด ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 91 ฉบับ ที่เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้พิการ ในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน โดยขอความร่วมมือจากผู้ใหญ่บ้าน ตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงรายของผู้ที่ขอทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษาและประเด็นคำถามเพื่อให้มีความเข้าใจ สามารถชี้แจงแก่ประชากรกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 27 ฉบับ ที่เป็นแบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน โดยขอความร่วมมือจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงรายของผู้ที่ขอทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษาและประเด็นคำถามเพื่อให้มีความเข้าใจ สามารถชี้แจงแก่ประชากรกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการสรุปคุณสมบัติของข้อมูลและนำเสนอข้อมูลกับแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอเป็นรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในด้านต่างๆ จำนวน 9 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเบี้ยความพิการ
2. ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้
3. แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์
4. ด้านบริการจัดการศึกษา
5. ด้านบริการจ้างงานคนพิการ
6. ด้านบริการล่ามภาษามือ
7. ด้านบริการสวัสดิการสังคม
8. ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก
9. ด้านบริการเงินกู้

ภาพจาก: http://radio.prd.go.th/ubonratchathani/images/article/news1322/n20110517185845_26240.jpg

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการนำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean: μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: σ) และใช้เกณฑ์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยการจัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย โดยมีเกณฑ์การพิจารณาข้อความแบบ Likert Scale ผู้ศึกษาได้กำหนดระดับคะแนนและระดับค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสามารถกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยการให้ความเห็นด้วย เพื่อวิเคราะห์ผล แบ่งออกเป็น 5 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550: 77)

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบ ที่มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยใช้วิธีในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

ชุดที่ 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอเป็นรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคในการที่ผู้พิการเข้ามาใช้สิทธิและสวัสดิการของผู้พิการ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการให้บริการแก่ผู้พิการ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในเรื่องของการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ว่าเป็นอย่างไร ในด้านต่างๆ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน

★ สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้พิการในพื้นที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 91 คน ในปี

พ.ศ. 2553 (รวมกับประชากรที่พิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้และใช้บิดา มารดาหรือญาติพี่น้อง ผู้ดูแลสื่อความหมายแทน) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เป็นผู้พิการ ได้แก่ เพศชาย มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มากที่สุดประเภทของความพิการส่วนใหญ่ จะเป็นผู้พิการทางร่างกายหรือสุขภาพและคนออทิสติก ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในด้านต่างๆ จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านเบี้ยความพิการ ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์ ด้านบริการจัดการศึกษา ด้านบริการจ้างงานคนพิการ ด้านบริการล่ามภาษามือ ด้านบริการสวัสดิการสังคม ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบริการเงินกู้

โดยภาพรวมทั้งหมดในแต่ละด้าน อยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง มีข้อค้นพบ ดังนี้ แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและด้านการบริการทางการแพทย์ อยู่ในระดับความเห็นด้วยมากกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ ด้านบริการจัดการศึกษาและด้านการบริการสวัสดิการสังคม ตามลำดับ ส่วนด้านบริการเงินกู้ มีระดับความเห็นด้วยน้อยกว่าระดับอื่น

ส่วนในเรื่องของสิทธิ สวัสดิการและการได้รับการยอมรับของผู้พิการในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในงานด้านต่างๆ แต่ละด้านมีข้อค้นพบ ดังนี้

ด้านเบี้ยความพิการ พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความช่วยเหลือในการอธิบายถึงสวัสดิการเบี้ยความพิการได้เป็นอย่างดี รองลงมา ได้แก่ การที่จดทะเบียนผู้พิการแล้ว มีสิทธิได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการเดือนละ 500 บาท/เดือนและได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการเดือนละ 500 บาท ในทุกๆ เดือน และตรงต่อเวลา สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ จำนวนสวัสดิการเบี้ยความพิการเป็นจำนวนที่พอเหมาะต่อความต้องการของผู้พิการ

ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการคนพิการและผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้คนละ 60,000 บาท

ตั้งแต่รายได้ของปี พ.ศ. 2552 รองลงมา ได้แก่ เจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความช่วยเหลือในการอธิบายถึงการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีได้เป็นอย่างดีและการได้รับการแนะนำ ช่วยเหลือในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการดำเนินการขอลดหย่อนภาษีได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการการดำเนินการลดหย่อนภาษี ท่านสามารถขอกระทำได้เลยและขั้นตอนไม่ยุ่งยากซับซ้อน

แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์ พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการ ท่านได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานโรงพยาบาลรัฐที่รับรองความพิการให้ท่านอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย รองลงมา ได้แก่ ท่านได้รับการบริการทางการแพทย์ตามที่ต้องการอย่างครบถ้วน และท่านได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างเพียงพอ ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการ ท่านได้รับการบริการทางการแพทย์ เช่น เครื่องช่วยความพิการด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ที่เหมาะสมกับท่าน

ด้านบริการจัดการศึกษา พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยมากที่สุด โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการ การได้รับคำแนะนำในการใช้บริการทางการศึกษาได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายและเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ผู้พิการที่จดทะเบียนแล้ว สามารถเข้ารับบริการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพเฉพาะสำหรับคนพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และการมีสิทธิเข้าเรียนร่วมกับบุคคลอื่นในสถานศึกษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สถานศึกษาของรัฐ ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการ สถานศึกษามีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการได้เหมาะสมและเพียงพอ

ด้านบริการจ้างงานคนพิการ พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการ การได้รับคำแนะนำด้านการประกอบอาชีพที่น่าสนใจและเหมาะสมกับท่าน รองลงมา ได้แก่ การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานประกอบการที่ท่านทำงานได้อย่างครบถ้วน และสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐให้การต้อนรับท่านเข้าทำงานตามความเหมาะสม ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการ การได้รับอัตราค่าจ้างทำงานในสถานประกอบการเท่าเทียมกับคนปกติ

ด้านบริการล่ามภาษามือ พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการ การได้รับ

การบริการล่ามภาษามือได้ตรงต่อเวลาหรือทันช่วงที่ที่ท่านต้องการ รองลงมา ได้แก่ ผู้ที่ให้บริการล่ามภาษามือ ได้มีการแปลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และผู้ให้ความช่วยเหลือในด้านบริการล่ามภาษามือมีความเพียงพอต่อจำนวนผู้พิการที่ต้องการความช่วยเหลือ ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการ การได้รับการบริการหรือได้รับสิทธิขอบริการล่ามภาษามือได้ตรงตามความต้องการ

ด้านบริการสวัสดิการสังคม พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการ การสามารถขอรับความช่วยเหลือจากสมาคมหรือมูลนิธิได้ตลอดเวลา รองลงมาได้แก่ การได้รับบริการสาธารณะในการใช้บริการขนส่งสาธารณะ เช่น รถเมล์ รถไฟ รถไฟฟ้า เรือโดยสาร ในการเดินทางในชีวิตประจำวันได้และการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น การได้รับเบี้ยยังชีพ เงินสงเคราะห์ครอบครัวได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการ การได้รับการบริการหรือได้รับสิทธิ ตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหาของท่านอย่างครบถ้วน

ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ รายการ การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากชุมชนที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านคนพิการจากการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสาร วารสาร ได้เป็นอย่างดี และ รถยนต์ประจำทางและรถไฟมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกแก่ท่านเป็นอย่างดี ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รายการ การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากหน่วยงานภาครัฐที่ท่านไปติดต่อที่เหมาะสมกับท่าน ในประเภทต่างๆ เช่น ทางลาด รวบันได ที่จอดรถสำหรับคนพิการ

ด้านบริการเงินกู้ พบว่า โดยทั้งหมดอยู่ในระดับความเห็นด้วยน้อย โดยจัดอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่รายการ การมีสิทธิขอกู้ยืมเงินจากกองทุนฯ เพื่อนำไปเป็นทุนประกอบอาชีพตามความต้องการและเหมาะสมและท่านสามารถขอกู้ยืมเงินเพื่อการประกอบอาชีพได้จากสมาคมต่างๆ รองลงมา ได้แก่ การได้รับข่าวสาร คำแนะนำหรือความรู้เกี่ยวกับการบริการเงินกู้ได้อย่างกว้างขวาง และทันช่วงที่และการได้รับการต้อนรับและความช่วยเหลือในการให้บริการกู้ยืมจากเจ้าหน้าที่จากสมาคมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้พิการ โดยจำแนกเป็น 9 ด้าน มีข้อค้นพบ ดังนี้

ด้านเบี้ยความพิการ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มเบี้ยความพิการขึ้นอีก และให้เหมาะสม เพราะได้คนละ 500 บาท/เดือน ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่น้อยมาก รองลงมา ได้แก่ ควรมีเบี้ยที่ช่วยเหลือทางครอบครัวด้วย เช่น ผู้พิการที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและต้องดูแลจนเจือทางครอบครัวด้วยและควรอธิบายขั้นตอนในการรับสิทธิของเบี้ยความพิการแก่ผู้ที่ได้รับการจดทะเบียนให้กระจ่างและเข้าใจ ตามลำดับ

ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรยกเว้นภาษีเงินได้กับผู้พิการ แต่ควรหักภาษีกับผู้ที่ยังแข็งแรงและสามารถทำงานได้เต็มที่โดยปกติ รองลงมา ได้แก่ ควรมีการอธิบายเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้กระจ่างกับผู้พิการเพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดพลาดได้และควรจัดหาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการต่างๆ เข้ามาตรวจสอบ ดูแลในการทำความเข้าใจและเตรียมพร้อมถึงการลดหย่อนภาษีเงินได้เมื่อถึงเวลา ตามลำดับ

แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและด้านการบริการทางการแพทย์ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมทางด้านการให้บริการทางการแพทย์ ในเรื่องของเครื่องมือที่ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้พิการในแต่ละประเภท รองลงมา ได้แก่ ควรเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์ เพราะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินและควรให้ความรู้อย่างเพียงพอแก่ผู้พิการในการเข้ารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ตามลำดับ

ด้านบริการจัดการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้ความช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับการศึกษามากเท่าที่จะทำได้ รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนในการศึกษาแก่ผู้พิการ โดยเฉพาะในสถานศึกษาของภาคเอกชนด้วยและควรสนับสนุนให้มีสถานฝึกอาชีพเฉพาะสำหรับคนพิการเพิ่มมากขึ้นและไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ตามลำดับ

ด้านบริการจ้างงานคนพิการ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีงานรับรองเท่าที่ผู้พิการสามารถทำได้เมื่อจบการศึกษา เพื่อจะได้เป็นกำลังใจในการดำรงชีวิต รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการทั่วไป ในการรับผู้พิการเข้าทำงานตามความเหมาะสมและควรสนับสนุนเพิ่มเติมในการให้คำแนะนำด้านการประกอบอาชีพที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้พิการ ตามลำดับ

ด้านบริการล่ามภาษามือ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนให้มีล่ามภาษามือเพียงพอต่อความต้องการแก่ผู้พิการ รองลงมา ได้แก่ ควรจัดหาล่ามภาษามือไว้ตลอดเวลา เมื่อฉุกเฉินก็สามารถให้บริการแก่ผู้พิการโดยตรงต่อเวลาและทันท่วงที และควรสนับสนุนให้มีโรงเรียนสอนแก่ผู้ที่สนใจเป็นล่ามภาษามือเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองแก่ความต้องการของผู้พิการได้อย่างทั่วถึง ตามลำดับ

ด้านบริการสวัสดิการสังคม พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรศึกษาความต้องการของผู้พิการอย่างละเอียด เกี่ยวกับปัญหาที่ควรแก้และควรเพิ่มเติมในส่วนของสวัสดิการสังคม ว่าควรเพิ่มเติมอะไรได้บ้างอีก รองลงมา ได้แก่ ควรได้รับสิทธิฟรีกับการบริการขนส่งสาธารณะ เช่น รถไฟฟ้าหรือรถเมล์ ในการเดินทางในชีวิตประจำวันและควรให้การสนับสนุนเพิ่มเติมแก่สมาคมหรือมูลนิธิ ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้พิการ ไม่ว่าจะเป็นสมาคมหรือมูลนิธิของเอกชนก็ตาม ตามลำดับ

ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวก ทางกายภาพจากชุมชนที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากหน่วยงานภาครัฐ ในประเภทต่างๆ เช่น ที่จอดรถคนพิการหรือทางลาดและควรสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการ เมื่อต้องการมาติดต่อกับหน่วยงาน เช่น รับส่งฟรี ตามลำดับ

ด้านบริการเงินกู้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรลดดอกเบี้ยในการกู้เงินเพื่อการลงทุนประกอบอาชีพแก่ผู้พิการ รองลงมา ได้แก่ ควรเพิ่มจำนวนเงินที่กำหนดในการขอสิทธิกู้ยืมเงินจากกองทุนฯ เพื่อนำไปเป็นทุนประกอบอาชีพตามความต้องการและเหมาะสม และควรสนับสนุนแก่สมาคมต่างๆ ในการต้อนรับและช่วยเหลือผู้พิการในการบริการกู้ยืม ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 9 หมู่บ้าน รวมทั้งหมด 27 คน ในปี พ.ศ. 2553 (เฉพาะ

ที่เป็นหัวหน้าดูแลสิทธิและสวัสดิการโดยตรงเท่านั้น) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ เพศชาย ส่วนมากมีตำแหน่งอื่นๆ คือ นักพัฒนาชุมชน ปลัด ผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนประเภทของการให้บริการ พบว่า ประเภทของการให้บริการด้านบริการสวัสดิการสังคมและด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวกมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทด้านเบี้ยความพิการ ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ ด้านแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและการบริการทางการแพทย์ ด้านบริการจัดการศึกษา ด้านบริการจ้างงานคนพิการ ด้านบริการล่าภาษามือและด้านบริการเงินกู้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเจ้าหน้าที่ดูแลสิทธิและสวัสดิการ ในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในด้านต่างๆ จำนวน 9 ด้าน มีข้อค้นพบดังนี้

ด้านเบี้ยความพิการ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มจำนวนเงินที่ผู้พิการได้ต่อเดือน เพราะ 500 บาท/เดือน ถือว่าเป็นจำนวนเงินที่น้อยและไม่พอต่อการครองชีพ รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบจำนวนของผู้พิการในแต่ละชุมชนให้ทั่ว เพื่อให้ทุกคนได้รับการจดทะเบียนและมีสิทธิได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการเท่าเทียมกันและควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ช่วยกันตรวจสอบถึงผู้พิการที่จดทะเบียนแล้วและใครยังไม่ได้รับสิทธิสวัสดิการเบี้ยความพิการหรือใครยังไม่ทราบว่าตนเองควรได้รับสิทธินี้บ้าง ตามลำดับ

ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้สิทธิแก่ผู้พิการในการยกเว้นภาษีเงินได้ในทุกกรณี โดยพิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรจัดอบรม สนับสนุนให้แก่เจ้าหน้าที่เพิ่มเติม ในการช่วยเหลือให้ความรู้แก่ผู้พิการในการอธิบายถึงการลดหย่อนภาษีหรือการยกเว้นภาษี และควรจัดอุปกรณ์เพิ่มเติมต่างๆ ให้แก่ผู้พิการในการดำเนินการขอลดหย่อนภาษีหรือให้เจ้าหน้าที่นำอุปกรณ์ไปให้แก่ผู้พิการตามที่พักอาศัย ตามลำดับ

แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและด้านการบริการทางการแพทย์ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มเติมอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้พิการอย่างเพียงพอต่อความต้องการ รองลงมา ได้แก่ ควรเพิ่มเติมบุคลากรทางการแพทย์ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้พิการเวลาฉุกเฉินหรือต้องการ โดยเฉพาะนอกเวลา

ราชการหรือวันหยุด และควรให้การอบรม สนับสนุนบุคลากรในโรงพยาบาลรัฐ ในการแนะนำข้อมูลต่างๆ ให้แก่ผู้พิการอย่างชัดเจนและเข้าใจ ตามลำดับ

ด้านบริการจัดการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้การสนับสนุนเพิ่มเติมอย่างมากที่สุด ในการให้ผู้พิการได้รับการศึกษา โดยเฉพาะในด้านอาชีพ เพื่อว่าเมื่อเรียนจบแล้ว ผู้พิการสามารถประกอบอาชีพได้และไม่เป็นภาระต่อสังคม รองลงมา ได้แก่ ควรให้สิทธิแก่ผู้พิการในการเข้ารับการศึกษโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ แม้แต่ในสถานศึกษาของเอกชนและควรสนับสนุนองค์กรหรือสมาคมต่างๆ ในการก่อสร้างโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่เฉพาะแก่ผู้พิการให้เพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ

ด้านบริการจ้างงานคนพิการ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมให้กับทางสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐในการต้อนรับผู้พิการเข้าทำงานตามความเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนเพิ่มเติมให้กับสถานประกอบการที่รับผู้พิการเข้าทำงาน ในการหาสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างครบถ้วนและควรสนับสนุนเพิ่มเติมให้กับสถานประกอบการในการฝึกอบรมหรือสัมมนา เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้และความก้าวหน้าแก่ผู้พิการ ตามลำดับ

ด้านบริการล่ามภาษามือ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดล่ามภาษามือเพิ่มเติมและเหมาะกับจำนวนความต้องการของผู้พิการที่ต้องการความช่วยเหลือ รองลงมา ได้แก่ ควรจัดล่ามภาษามือและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นวันหยุดหรือเวลานอกราชการก็ตามและควรสนับสนุนให้ผู้ที่เป็นล่ามภาษามือ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พิการเพื่อเป็นการทำความเข้าใจในความต้องการของผู้พิการได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ

ด้านบริการสวัสดิการสังคม พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีงบประมาณในการจัดสวัสดิการสังคมให้มากพอต่อความต้องการของผู้พิการ รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เข้าไปสอบถามความรู้สึกต่างๆ ของผู้พิการในการได้รับสิทธิ ด้านบริการสวัสดิการสังคมและควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการได้รับสิทธิในการบริการสวัสดิการสังคมของผู้พิการว่าได้รับตามความเหมาะสมหรือไม่ ตามลำดับ

ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมการให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่ผู้พิการจากการประชาสัมพันธ์ เช่น เสียงตามสาย เอกสารและวิทยุ เป็นต้น รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนเพิ่มเติมในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพให้แก่ผู้พิการในชุมชนให้เพียงพอและเหมาะสม

และควรสนับสนุนให้มีรถประจำทางในชุมชนต่างๆ เพิ่มอุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการ ตามลำดับ

ด้านบริการเงินกู้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมในเรื่องของงบประมาณในการให้ผู้พิการได้กู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพตามความต้องการและเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรอบรมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการบริการเงินกู้ได้อย่างกว้างขวางแก่ผู้พิการและควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมแก่องค์กรหรือสมาคมต่างๆ ในการต้อนรับและให้ความช่วยเหลือในการบริการกู้ยืมของผู้พิการ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องข้อเสนอแนะในเรื่องของการบริหารงานว่าเป็นอย่างไรในการให้บริการผู้พิการในการรับสิทธิและสวัสดิการของผู้พิการ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ ในตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในด้านต่างๆ จำนวน 9 ด้าน มีข้อค้นพบดังนี้

ด้านเบี้ยความพิการ พบว่า ส่วนใหญ่ควรเพิ่มจำนวนเงินที่ผู้พิการได้ต่อเดือนเพราะ 500 บาท/เดือน ถือว่าเป็นจำนวนเงินที่น้อยและไม่พอต่อการครองชีพ รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบจำนวนของผู้พิการในแต่ละชุมชนให้ทั่วเพื่อให้ทุกคนได้รับการจดทะเบียนและมีสิทธิได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการเท่าเทียมกันและควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ช่วยกันตรวจสอบถึงผู้พิการที่จดทะเบียนแล้วและใครยังไม่ได้รับสิทธิสวัสดิการเบี้ยความพิการหรือใครยังไม่ทราบว่าตนเองควรได้รับสิทธินี้บ้าง ตามลำดับ

ด้านการลดหย่อนภาษีเงินได้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้สิทธิแก่ผู้พิการในการยกเว้นภาษีเงินได้ในทุกกรณี โดยพิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรจัดอบรม สนับสนุนให้แก่เจ้าหน้าที่เพิ่มเติม ในการช่วยเหลือให้ความรู้แก่ผู้พิการในการอธิบายถึงการลดหย่อนภาษีหรือการยกเว้นภาษีและควรจัดอุปกรณ์เพิ่มเติมต่างๆ ให้แก่ผู้พิการในการดำเนินการขอลดหย่อนภาษีหรือให้เจ้าหน้าที่นำอุปกรณ์ไปให้แก่ผู้พิการตามที่พิกอาศัย ตามลำดับ

แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานและด้านการบริการทางการแพทย์ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเพิ่มเติมอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้พิการอย่างเพียงพอต่อความต้องการ รองลงมา ได้แก่ ควรเพิ่มเติมบุคลากรทางการแพทย์ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้พิการเวลาฉุกเฉินหรือต้องการโดยเฉพาะนอกเวลาราชการหรือวันหยุดและควรให้การอบรม สนับสนุนบุคลากรในโรงพยาบาลรัฐ ในการ

แนะนำข้อมูลต่างๆ ให้แก่ผู้พิการอย่างชัดเจนและเข้าใจ ตามลำดับ

ด้านบริการจัดการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้การสนับสนุนเพิ่มเติมอย่างมากที่สุดในการให้ผู้พิการได้รับการศึกษา โดยเฉพาะในด้านอาชีพเพื่อว่าเมื่อเรียนจบแล้ว ผู้พิการสามารถประกอบอาชีพได้และไม่เป็นภาระต่อสังคม รองลงมาได้แก่ ควรให้สิทธิแก่ผู้พิการในการเข้ารับการศึกษโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ แม้แต่ในสถานศึกษาของเอกชนและควรสนับสนุนองค์กรหรือสมาคมต่างๆ ในการก่อสร้างโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่เฉพาะแก่ผู้พิการให้เพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ

ด้านบริการจ้างงานคนพิการ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมให้กับทางสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐในการต้อนรับผู้พิการเข้าทำงานตามความเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนเพิ่มเติมให้กับสถานประกอบการที่รับผู้พิการเข้าทำงาน ในการหาสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างครบถ้วนและควรสนับสนุนเพิ่มเติมให้กับสถานประกอบการในการฝึกอบรมหรือสัมมนา เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้และความก้าวหน้าแก่ผู้พิการ ตามลำดับ

ด้านบริการล่ามภาษามือ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดล่ามภาษามือเพิ่มเติมและเหมาะกับจำนวนความต้องการของผู้พิการที่ต้องการความช่วยเหลือ รองลงมา ได้แก่ ควรจัดล่ามภาษามือและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นวันหยุดหรือเวลานอกราชการก็ตามและควรสนับสนุนให้ผู้ที่เป็นล่ามภาษามือ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้พิการเพื่อเป็นการทำความเข้าใจในความต้องการของผู้พิการได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ

ด้านบริการสวัสดิการสังคม พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีงบประมาณในการจัดสวัสดิการสังคม ให้มากพอต่อความต้องการของผู้พิการ รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เข้าไปสอบถามความรู้สึกต่างๆ ของผู้พิการในการได้รับสิทธิ ด้านบริการสวัสดิการสังคม และควรสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการได้รับสิทธิในการบริการสวัสดิการสังคมของผู้พิการว่า ได้รับตามความเหมาะสมหรือไม่ ตามลำดับ

ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมการให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่ผู้พิการจากการประชาสัมพันธ์ เช่น เสียงตามสาย เอกสารและวิทยุ เป็นต้น รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนเพิ่มเติมในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพให้แก่ผู้พิการในชุมชนให้เพียงพอและเหมาะสมและควรสนับสนุนให้มีรถประจำทางในชุมชนต่างๆ เพิ่มอุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการ ตามลำดับ

ด้านบริการเงินกู้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนเพิ่มเติมในเรื่องของงบประมาณในการให้ผู้พิการได้กู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพตามความต้องการและเหมาะสม รองลงมา ได้แก่ ควรอบรมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการบริการเงินกู้ได้อย่างกว้างขวางแก่ผู้พิการและควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมแก่องค์กรหรือสมาคมต่างๆ ในการต้อนรับและให้ความช่วยเหลือในการบริการกู้ยืมของผู้พิการ ตามลำดับ

* ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐด้านการศึกษาให้มากกว่าเดิม โดยการสร้างโรงเรียนในสายอาชีพให้แก่ผู้พิการ สร้างศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานคนพิการหรือโรงเรียนสำหรับผู้พิการในด้านต่างๆ โดยเฉพาะ เพราะการช่วยเหลือในด้านการศึกษาเหล่านี้ทำให้ผู้พิการจบการศึกษาแล้ว สามารถนำความรู้ที่เรียนมาประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่อสังคมและมีความพร้อมในการออกสู่สังคมอย่างเท่าเทียมกัน

2. ควรมีการสนับสนุนให้หน่วยงานที่รับผิดชอบประสานงาน ขอความร่วมมือกับสถานประกอบการต่างๆ ให้มีความเข้าใจในข้อจำกัดทางสรีระของกลุ่มลูกจ้างที่เป็นผู้พิการ โดยการมุ่งเน้นในเรื่องของการดูแล เอาใจใส่และให้คำปรึกษาแนะนำในการทำงาน ซึ่งจะทำให้ลูกจ้างกลุ่มคนพิการมีสัมพันธภาพที่ดีกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทำให้ผู้พิการที่เป็นลูกจ้างเหล่านี้สามารถปรับตัวในการทำงานได้ดี

3. บทบาทภาครัฐเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยรัฐควรให้ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องหรือดูแลเกี่ยวกับผู้พิการในแต่ละหมู่บ้าน ช่วยกันค้นหาผู้พิการในพื้นที่ที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้ผู้พิการทั้งหมดที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนสามารถรับการตรวจรับรองและได้รับบัตรประจำตัวผู้พิการทุกประเภท เพื่อไปรับสิทธิต่างๆ ได้ และสามารถเข้ารับบริการฟื้นฟูทางการแพทย์ เช่น ควรจัดให้มีอุปกรณ์ช่วยเหลือคนพิการ อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมทั้งการได้รับอุปกรณ์เทียมแขนเทียม ควรมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เพื่อแก้ไขความพิการได้ดังเช่นผู้พิการคนอื่นๆ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนากระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการให้สามารถสร้างคนพิการที่มีคุณภาพและปริมาณตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อช่วยเหลือผู้พิการให้มีรายได้เสริมเข้ามาอีกหนทางหนึ่งในการดำเนินชีวิตอย่างปกติ ที่นอกเหนือจากการรับเบี้ยความพิการในแต่ละเดือน คือ 500 บาท ต่อเดือน

2. ควรมีการศึกษาด้านนโยบาย เพื่อกระตุ้นให้สังคมและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้ความช่วยเหลือกลุ่มคนพิการให้มากยิ่งขึ้น โดยกระตุ้นให้นายจ้างเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มคนพิการด้วยการจ้างเข้าทำงาน

3. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงการพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตหรือการทำงานสำหรับคนพิการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตและการทำงาน ทำให้กลุ่มลูกจ้างคนพิการมีรายได้และมีความพึงพอใจในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ดังคนปกติทั่วไป

- กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. บทที่ 3 การพัฒนาและสงเคราะห์ผู้พิการ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.thailocaladmin.go.th/work/e_book/eb1std210550/14/5.pdf. 2552.
- กระทรวงสาธารณสุข สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. บทบาทภาครัฐเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักฯ, 2554.
- ผู้ประสานงานประจำอนุภูมิภาคโครงการความพิการ ILO และโครงการความร่วมมือเพื่อให้ความช่วยเหลือแห่งไอร์แลนด์ โครงการ PEPDEP ประเทศไทย. การเข้าร่วมในสังคมของคนพิการในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2550.
- สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ. แนวทางการปฏิบัติความเสมอภาคทางนิติบัญญัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานฯ, 2549.
- สาวิตรี รัตนชูโชติ. การเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2552.
- องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ไร่. รายชื่อผู้พิการตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. (แผ่นพับ). เชียงราย: องค์การฯ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย, 2553.